

**ДОБРИ ЖОТЕВ
ПРЕДАНИЕ ЗА ДОБРИТЕ
ВЕЛИКАНИ**

chitanka.info

За да заспя, в ония детски нощи,
разказваше ми баба
едно предание,
прилично на старинно заклинание:

„Отвъд големите реки,
отвъд широките морета,
сред кални треволяци,
сред смрад от черно-синя тиня
се шири чудновато
Блатото.

От стари, стари времена
лежат на тъмното му дъно
Добрите Великани,
завързани
за криви коренища
с най-яките кълчищени въжета.

От стари, стари времена
напъват жили
въжетата да скъсат.

Гърдите им се вдигат
и се спускат,
и пукат се мехури над мътилката.
Очите им отворени сънуват
и сънищата се превръщат
на бели лилии.

И чакат, чакат някой ден
да се отприщи Блатото,
да подкопае коренищата
и яките въжета да различи.
И Те

да се изправят на крака
и да побегне мрака.
... Добрите Великани! —
Светува свят,
светува и ги чака!“

Преди да си отиде баба, рекох ѝ:
„Столетнице,
изтече цяла вечност!?!...“
А тя подсмихна се:
„И сто да изтекат,
ти крепко стой на стремето! —
защото свършек няма времето!“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.